

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 119. Ludovicus Berquinus ad rogum damnatus, atque in foro Parisiensi
combustus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](#)

ribus casibus pro summo imperio Regni Sæcul. XVI.
 res administrasset, perinde acsi non Mi- A. C. 1529.
 nistri sed ipsiusmet Regis personam ge-
 reret. Ejusdem quoque conditionis ce-
 teri erant articuli, omnesque specta-
 bant immoderatam agendi rationem,
 qua Legati, Cancellarii necnon supre-
 mi Ministri officiis abutebatur, favorem-
 que, quo apud Regem plurimum vale-
 bat, perperam in rem suam vertisse ar-
 guebatur. Denique cum ad ferendam
 sententiam inferioris quoque Curiæ Suf-
 fragium requireretur, hinc eadem ac-
 cusationum capita ad hoc tribunal de-
 ferebantur, adjecta comminatione,
 quod Volsæus ibidem nulla mora tan-
 quam læsæ Majestatis reus damnandus
 esset. Verum Thomas Cromwellus hu-
 jus tribunalis membrum, cum Cardinali
 ab obsequiis esset, Domini sui caussam
 tanta dexteritate animique constantia
 defendit, ut illum hac saltem vice non
 modo a periculo vitæ eximeret, sed ip-
 sus etiam hac sua integritate Regis ani-
 mam captaret, atque ab illo temporis
 articulo magni haberi inciperet.

§. CXIX.

*Ludovicus Berquinus ad rogum dam-
 natus, atque in Foro Parisiensi
 combustus.*

Jam anno Domini millesimo quingen-
 tesi-

Rr 5

Sæcul. XVI. tefimo vigesimo sexto memoravimus,
A.C. 1529. quod nonnulla Ludovici Berquini ope-

Vid. supra lib. CXXX. ra censoria virga fuerint notata; verum

s. 85. illorum Auctor offensionem, quam po-

Beze hist. pulo Christiano suis libris præbuit, tol-

Eccl. p. 7. lere minime sollicitus erat; cum enim

Crespin. atta Francisco I. Galliarum Regi, quamvis

Mart. falsas opiniones passim spargeret, per-

carus esset, illius benevolentia ex car-

cere dimittebatur; verum adeo non ob-

tenta libertas eum ad saniora reduxit

consilia, ut etiam Bedam, & Duchen-

nium, qui eum prius accusaverant, in

judicium vocare, eosque velut Viros

nulli Religioni addictos traducere præ-

fumeret, quin imo ex Bedæ libris duo-

decim articulos decerpit, eosque ad ju-

dicium detulit. Sub idem quoque tem-

pus datis literis Erasmus hortabatur,

ut ipsi suam etiam jungeret operam,

nec amplius calatum suum stringere

differret, eoquod nunc propitia sese of-

ferret occasio, imo etiam necessitas ur-

geret, ut tandem Doctores omni, qua

in Ecclesia valent, auctoritate spoliet,

eorumque nomini labem aspergat. Ve-

rum Berquinus ruinam suam evasisset,

si tum prudens Erasmi consilium fuisset

secutus. Hic enim eidem Auctor exsti-

tit, ut tandem a cæpto desisteret

proposito, Regnoque excederet. Atta-

men sanum hoc Erasmi monitum nulla-

tenus

tenus movebat Berquini animum; hac ^{Sæcul. XVI.}
 igitur pertinacia ejusdem hostes acrius ^{A.C. 1529.}
 incitati duodecim Commissarios nomi-
 nari fecerunt, qui contra eum judicii
 acta instruerent, eumque debita pœna
 castigarent. Ergo tertia jam vice car-
 ceri mancipatur, atque in eum pronun-
 tiatur sententia, qua ejusdem libri com-
 burerentur, ipse vero, postquam errores
 ex suis operibus depromptos ejurasset,
 eique lingua perforata esset, ad dies vi-
 tæ in vinculis detineretur. Verum Ber-
 quinus a lata in eum sententia ad sum-
 mum Pontificem, Regemque provoca-
 vit. Evidem Guilielmus Budæus vir
 ceteroquin doctissimus, qui & ipse in-
 ter judices unus erat, per integrum tri-
 duum nullum non movebat lapidem, ut
 reum ad revocandos errores, vitamque
 mortis suppicio eripiendam induceret,
 nullatenus tamen ejus contumaciam fle-
 xere poterat; quapropter Judices con-
 ventu habito illum ad rogum condem-
 narunt, quod etiam supplicium die vi-
 gesima secunda Aprilis hoc anno supra
 millesimum quingentesimo vigesimo no-
 no in Parisiensi foro subiit.

§. CXX.

*Censura contra quoddam Suectionense
Breviarium.*

Hoc itidem anno Domini millesimo
 quin-